

Nr 185.

Av herr **Jonsson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag av automobilskattemedel till avskrivning av till allmänna arbeten m. m. anvisat lånekapital.*

I statsverkspropositionen har under »utgifter för kapitalökning, VIII. Avbetalning å statsskulden. B. Avskrivning av lånekapital m. m.» upptagits en post om 7,000,000 kronor för avskrivning av till allmänna arbeten m. m. anvisat lånekapital, att utgå av automobilskattemedel.

I statsverkspropositionen, sjätte huvudtiteln (sid. 111 och ff.) har meddelats, att enligt uppgift av 1935 års vägsakkunniga vägdistriktens sammanlagda skuldbörda enligt vägstatistiken utgjorde vid 1933 års slut för tillfälliga lån i runt tal 34,000,000 kronor och enligt preliminära uppgifter hade samma skuldbörda vid 1934 års slut stigit till 35,3 miljoner kronor. De obetalda statsbidragsbeloppen för väg- och broarbeten, som utförts i förskott, uppgivas uppgå till cirka 36,000,000 kronor. För innevarande år beräknades landsbygdens andel av automobilskattemedlen ökas med 9,600,000 kronor, vilka komma distrikten tillgodo för lättande av deras börda. För det kommande budgetåret ställer sig saken emellertid något annorlunda. De sakkunniga anförde bland annat att det kunde antagas, att jämväl under budgetåret 1936/1937 medlen komme att inflyta så rikligt, att ett ej ringa belopp av dessa medel bleve tillgängligt utöver vad som åtgår till täckning av det normala behovet för vägändamål. För egen del anförde chefen för kommunikationsdepartementet, att han ansåge, att till det bidrag, som kunde komma att utanordnas för beredande av dylik ekonomisk lättnad åt väghållningsdistrikten, borde knytas det villkoret, att medlen skulle användas till återbetalning av lån. Att för detta ändamål uppföra något mera betydande anslag å riksstaten syntes honom dock för nästkommande budgetår icke lämpligen böra ske, bland annat med hänsyn till att chefen för finansdepartementet föreslagit, att av nyssnämnda budgetårs automobilskattemedel ett belopp av 7,000,000 kronor skulle tagas i anspråk för särskilt ändamål. För utbetalande av förskottrade statsbidrag till vägarbeten föreslogs enbart ett mindre belopp, 1,000,000 kronor.

Även om det måste medgivas, att vissa skäl kunna tala för äskandet i statsverkspropositionen, såsom det här ovan angivits, måste åtgärden likväl ur såväl principiella som praktiska synpunkter väcka gensagor. Givetvis måste man räkna med att det normala behovet av nya eller

förbättrade vägar en gång i framtiden kan anses fyllt. Men det är i allt fall ett obestridligt faktum att utvecklingen på vägväsendets område hittills ej nått fram ens till närheten av den punkt, där detta behov med fog kan betecknas som fullt tillgodosett. Enligt vår mening föreligger ännu ett synnerligen stort behov av nya och bättre vägar, åtkomliga för motortrafiken. Långt ifrån alla huvudvägar hava ännu nått den standard, nuvarande trafik ställer på dem. Detta gäller ej minst vissa infartsvägar till större samhällen. Men även nya vägar krävas i stor omfattning. I stora delar av landet har vägnätet ännu icke utbyggt i önskvärd omfattning. Många trakter, isynnerhet i landets norra delar, sakna ännu för biltrafiken framkomliga vägar, och även i mellersta och södra Sverige återstår ännu mycket att göra innan vägnätet blivit utbyggt och moderniserat i den utsträckning nutida förhållanden kräva. Redan av denna grund synes oss oriktigt att på sätt som i Kungl. Maj:ts proposition föreslås beskära automobilskattemedlen. Ett ytterligare skäl att ej använda ifrågavarande medel för den statliga budgetregleringen ligger i den ökade möjlighet, som ett fullt utnyttjande av dem enligt hittills tillämpade grunder erbjuder för vägdistriktet att själva i vanlig ordning återbetala sina skulder. Enligt vår mening bör hellre möjlighet beredas till *vägskattens* ytterligare sänkning och därmed behöfelig lindring ges de väghållningsskyldiga i deras vägskattebörda än såsom nu föreslås använda bilskattemedel för allmänna budgetändamål. Skulle framdeles förhållandena komma att gestalta sig så, att tillgången på bilskattemedel skulle avsevärt överstiga vägväsendets behov av medel, en sak varpå det ännu synes vara väl tidigt att närmare ingå, anse vi att en sänkning av nu gällande skattesatser för motorfordon, bensin m. m. bör tagas i övervägande.

Visserligen ligga dessa redan måhända lägre i vårt land än i många andra länder, men skatten bör ej bliva ett självändamål.

Under åberopande av det ovan anförda och med framhållande av viktigen av att automobilskattemedlen ej tagas i anspråk för budgetreglerande syften utan komma de från början uttryckligen avsedda och i författningarna nämnda ändamål till godo, få vi hemställa,

att riksdagen måtte avslå i statsverkspropositionen under utgifter för kapitalökning gjort äskande om rätt att för särskilt, närmare angivet ändamål disponera 7,000,000 kronor att utgå av automobilskattemedel och i stället besluta, att ifrågavarande medel skola användas på sätt gällande förordning om fördelning av automobilskattemedel föreskriver.

Stockholm den 22 januari 1936.

Evert Jonsson.

Joh. Larsson
i Örbyhus.

John Björck.